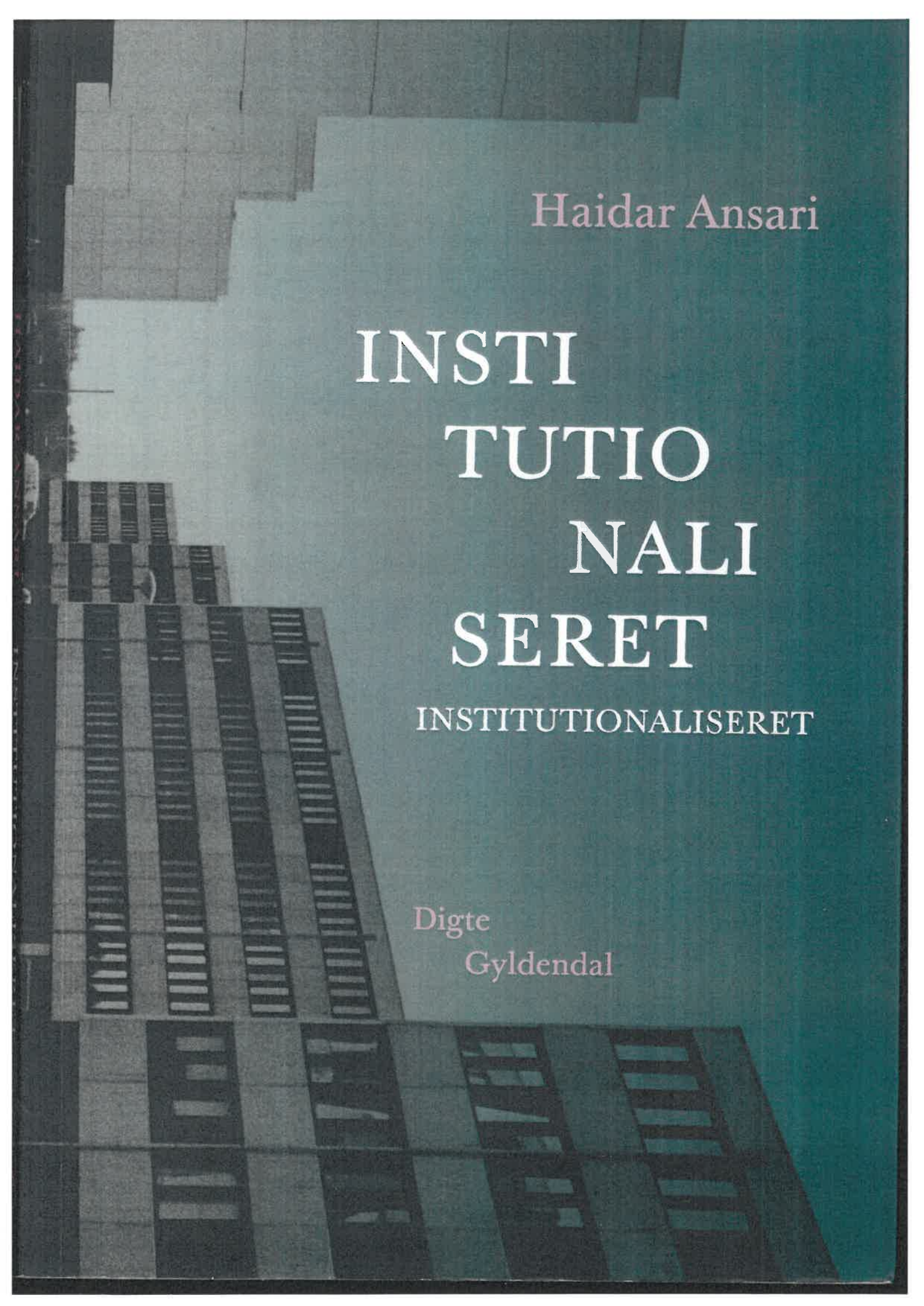

The background of the book cover is a low-angle photograph of a modern building with a grid-like facade of windows and balconies. The building is on the left side, and the sky is a solid teal color on the right. The text is overlaid on the sky portion.

Haidar Ansari

INSTI
TUTIO
NALI
SERET

INSTITUTIONALISERET

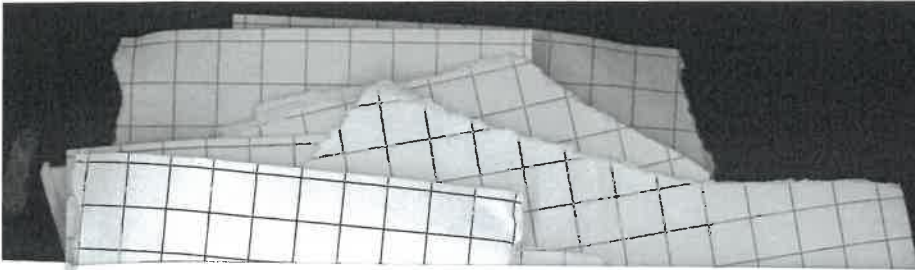
Digte
Gyldendal

kvarteret

en psykose kaster tomater
ud ad sin mors vindue
hans søster sutter pik for streger
en anden søster svinger med armene
kurderen cykler rundt med hættten på
og flere år i cykelkurven
junkierne fra sundholmen
splejser til en ramme tuborg
perkerne i tracksuits og solbriller
skaber utryghed hos den almindelige dansker
mødrene trasker hen til brugsen
jagter ugens tilbud
araberbørn leger med negerbørn
tyrkerne sidder dagen ud på bænken
med deres sladder og fuglefrø
de skæggede fædre vender hjem
fra moskeens doktriner
mig jeg usynlig
mig jeg opløses uden videre

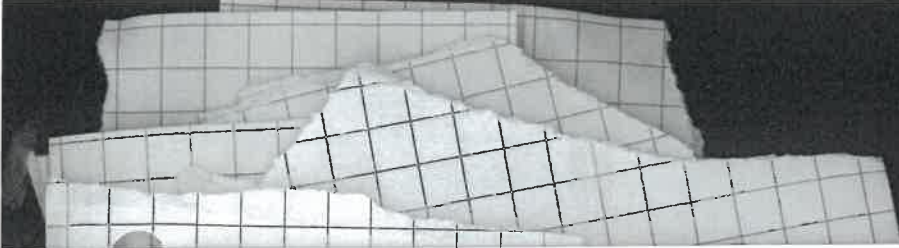
hånd i hånd

ali følger mig i børnehave
den morgen min far bliver anholdt
jeg binder mit snørebånd
på terrazzotrapperne
og tager min anden storebror hassans aflagte jakke på
jeg går oprejst ind i legestuen
med den stolthed jeg har arvet fra min far
en dansker driller mig
og løber væk
hassan tager min hånd
i sin hånd
sammenflettet
med hver sin børnespade
jagter vi danskeren

folkeskole

mor forbyder mig at snakke med pigerne i klassen
så jeg omtaler dem som ludere
jeg får øje på mine folk
og forener mig med perkerne
vi snyder danske klassekammerater
og stjæler slik fra deres tasker
danske drenge får tæsk
når vi keder os
hvis en leverpostejmad hives frem
uddeles der lussinger
klasselæreren går grædende hjem
vikarerne fortryder deres vagter
i frikvarteret overgår vi hinanden
vi rører aldrig tørklæderne
og de rører aldrig os
i skolen findes flere tørklæder
end blondiner
en pakistansk pige møder op
i sin traditionelle klædedragt
og tørklæde på hovedet
hun stjæler jævnligt sedler
fra sin fars pengepung
som hun spenderer i pizzeriaet
hun køber durumruller til alle
ikke-danskere
hun går hjem efter skole

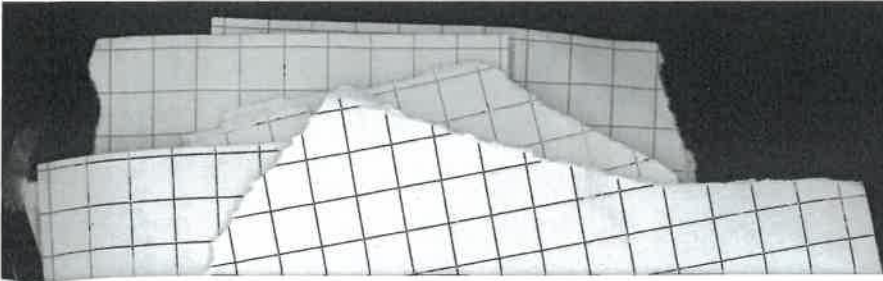
ungdomsklubben

en ghanesisk pige irriterer mig
med sin afrikanske motorik
jeg stryger lighteren
gnisten bliver en flamme
i en negers kunstige hår
hun dykker ned i håndvasken
og skriger uafbrudt
hendes afbrændte hoved
hendes lugt
personalet kommer løbende
de er paniske
og tager mig med på kontoret

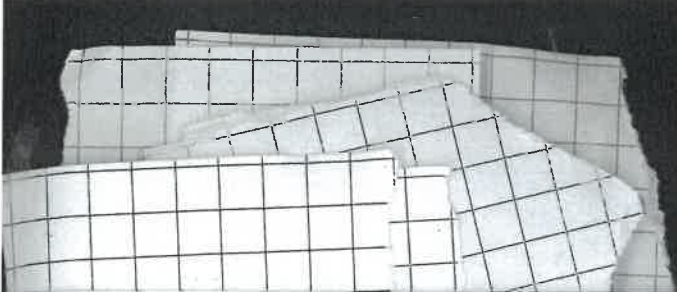
knivstik

en forårsdag
ryger vi joints
nogle polakker
kigger på en knallert
lidt for længe
sidste hiv af jointen
sprinter med livets hastighed
han er smart i mundtøjet den ene
hamza svinger flasken mod hans kæbe
han er en af de stabile
typen som ikke tøver
flasken smadrer ikke i første omgang
kniven forsvinder i ham
som gled den ind i smør
jeg hiver ud
sparker ham et par gange
før vi løber over til kvarteret
folk giver mig highfives
på kryds og tværs

underskud

jeg står på istedgade
da ordensmagten stormer mig
jeg løber ind på toilettet
skyller tyve salgsposer i afløbet
politiforretningen skaber ny gæld
og underskuddet forpligter
og snart er jeg en slave af min omsætning
hætten på igen
i kødbyen
indtil gælden er færdigbetalt
min mor forsøger alt
hun sender mig til hjemlandet
for en stund

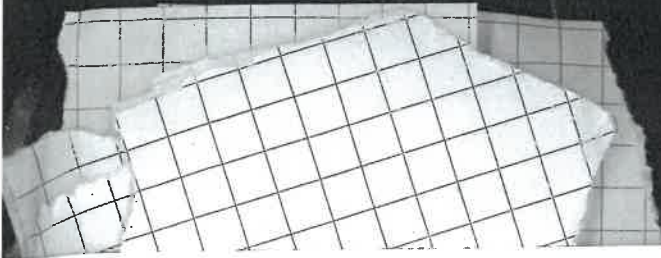

2. knivstik

sona og jeg sidder på en bodega
klokken 05 om morgenen
vi støder ind i nogle amagertøser
som knepper for streger
vi drikker drinks
på junkiernes åndedræt
jeg giver en bum en plow
med en nonchalant bevægelse
han gider ikke hente forfriskninger
og kalder mig en perker
foran selskabet
han råber
jeg tier
lidt endnu
til sidst slår det klik
og jeg giver ham et stik

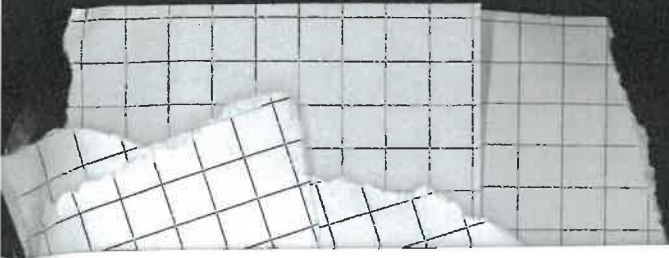
grundlovsforhør

ugen efter min 15-årsfødselsdag
banker to trunter på døren
de lænker mig fast
og krydsforhører mig
jeg placeres i vestre fængsel
en betjent tager tøjet af mig
og tvinger mig ned på hug
ti indsatte smidt i ti rum i samme lastbil
kort efter ankommer vi til dommervagten
vi venter på hver sin kvadratmeter
min tur kommer
vi når ikke engang øjenkontakt
før han varetægtsfængsler mig
to pansere henter mig
akavet stilhed
med håndjern på ryggen
og uforsonlighed

den sikrede institution sælger

rikke modtager mig ved porten
hun giver mig et måltid og en smøg
en perker fra vestegnen
låner mig sin telefon og en klump hash
vi spiller brætspil med pædagogerne
og bager kager i weekenderne
en fed araber bliver anbragt hos os
han ødelægger stemningen
og sviner pædagogerne til
jeg irttesætter ham
uden konsekvenser
jeg får kastet 10 gram hash over hegnet i en appelsin
den ryger ned i underbukserne
og saften gør min pik saftig og klistret
en lille sydamerikansk pædagog ligner en gudinde
og hendes smil gør min pik saftig og hård
en af de ældre arbejder der også
han knalder mig en flad om morgenen
og en om aftenen når jeg ryger hash
jeg løslades efter nogle måneders ferie

den sikrede institution sønderbro

på istedgade
jeg sælger kokain
fylder den ene lomme med sedler
tømmer den anden for poser
en taxa tilbage
gemmer pengene og henter nye poser
sent på natten antastes jeg
af tre betjente
efterlyst
for et knivstikkeri i amagercenteret
sidder i detentionen
i en kokainrus
plejer mit ego ved onani
advokat nima tropper op
med en pizza og en smøg
han manipulerer en lavtstående betjent
med sine imponerende taleevner
vi sidder på taget og ryger en eftermadssmøg
jeg forklarer ham situationen
de åbner en dør
låser døren
åbner en ny dør
og låser endnu en dør
endnu et grundlovsforhør
en frisk dommer kigger på mig
vurderer min troværdighed

den sikrede institution kompasset

vi griller pølser i brønderslev
med sensorer i hegnene
og overfaldsalarmer i telefonerne
deroppe accepterer de ikke svinefritagelse
enten spiser jeg rugbrød eller gris
deres dialekt intimiderer mig
vittighederne er kedelige
indtil jeg
stirrer på medisteren med gudsforladte øjne
og fniser ad en jysk joke

den sikrede institution stevnsfortet

efter mange timers køretur
lander vi i institutionernes paradys
jeg skifter mellem skole og værksted
besejrer enhver modstander i skak
jeg deltager i madlavning
jeg ryger mine joints uden påtale
en moden pædagog giver mig godnatkys
og lov til at gramse på hende
jeg giver en vikar en flad
for at glemme min sovemedicin
jeg noller 8 gram hash i en kage
serverer kagen for personalet
madmoren kolliderer under frokosten
henrik og martin sidder i sofaen
og de kan ikke mærke deres ben
de taler usammenhængende
og mumler
politiet dukker op
ransager og sigter mig for forgiftning
men sigtelserne frafalder
jeg går mine afstumpede skridt mod en medanbragt
stjæler hendes cigaretter
hun bliver sur
og slår mig
jeg griber en porcelænstallerken
svinger den mod hendes hoved

den særlige sikrede afdeling

jeg står op om formiddagen
til solskin
og efterårstræer
blomstermønstrede gardiner
duften af den frie natur
bisonokserne der græsser så højlydt
så betagende så beroligende
tre betjente åbner døren
og bæltefikserer mig
de smider sko og håndklæder i samme pose
jeg sover gennem natten med en nokia i underbukserne
den maser mine testikler
en serber betragter mig
fra køkkenet
de giver ham samme omgang
og sætter ham bag mig
i transporteren
ledsaget af hver vores betjent
snakker vi om destinationen
midt ude i ingenting
blandt marker og skove
i landsbyernes udkant ligger
den særligt sikrede afdeling
befæstet med en grå betonmur
som kun har sørgelige historier at fortælle
nyt diktatur og ny husorden

ny dommer og nyt anklageskrift
vi får en måneds isolation
jeg fordriver tiden med hash
og onanerer til håndboldkampe
trods alt må jeg erkende
jeg fik chancen i himlen før jeg endte her
jeg må tage konsekvensen
men jeg gider ikke
jeg ser blodet for mig
dryppe ned på asfalten
så er der mad
en klam kold rugbrødsfad smurt af en kold klam pædagog
jeg bader med en knap
som sprøjter koldt vand
dagens måltid bliver spist i hullet

khalid

jeg angriber mit offer
med en fiskekniv
og perforerer hans bughule
kniven smurt i blod
de stikker khalid ned
og perforerer hans bughule
jeg holder hans tarme
i tyve minutter
han styrtbløder på cykelstativet
i en kokainrus
hans ansigt falmer
hans øjne flimrer
han døser hen
jeg beder bønner for ham
og beroliger ham med
at modparten forbløder på et fortov
og dør snart
ambulancen dukker op
folk sværmer omkring ham
og låser ham fast
før de klipper ham op
klipser ham sammen
og haster ham på operationsstuen
mine sammenfoldede hænder
pækkes ned i en dna-dragt
jeg får oplyst en sigtelse

bliver lyst i hovedet
kompasset peger mod arresten
dette ophold bliver langvarigt
fæld ikke tårer min kære mor
tiden er ikke til tilgivelse
jeg beklager endnu en gang
skønt jeg beklager tit
mine hænder kan jeg ikke styre
de styrer sig selv

stockholmsyndrom

jeg kender fængslets rutiner bedre
end mit livs fortid
jeg trykker instinktivt på knappen
efter at have holdt for længe på min afføring
urinerer i den håndvask
jeg onanerer i
den håndvask som min sæd ender i
er den samme jeg vasker min tallerken i
ikke længere fortrøstningsfuld
som dengang i grundlovsforhøret
hvor der endnu var håb
nu lever jeg i en konstant fortrængning
mit liv er blevet formindsket til
udelukkende at omhandle praktiske gøremål
de mennesker jeg omgås er vagter
jeg griner ad deres jokes nu om dage
og ønsker dem en god weekend
livet uden for murene
interesserer mig mindre
end burgeren hver tredje lørdag